

PÍSEŇ 0673

Ej, lidé vpravdě kající

Ladislav Moravetz 2011

1. Ej, li - dé vprav - dě ka - jí - cí, Pá - na Bo - ha se bo - jí - cí,
znej - te, že se Kri - stus sní - žil, by se hříš - ník Bo - hu blí - žil,

a svých hří - chů se dě - sí - cí, Ref.
a s ním se ze srd - ce smí - řil. Jdě - te k ně - mu ná - ro - do - vé,

v tou - ze po té smlou - vě no - vé, tam, kde jsou je - ho po - slo - vé.

2. Dal nám prostředky zřízené: služebníky smlouvy nové, řádně k tomu nařízené,
kteří jsou k tomu posláni, aby hříšné ku pokání probouzeli bez přestání.

Ref./: Dej to Kriste, věčný Králi, bychom smlouvu ostříhali, slavnou korunu přijali. :/

3. Poznejte již rozkošné jho, neste lehké břímě jeho, odpočnete u něho.
Hleďte se mu poddávati, před ním pokorně padati, slibujte ho poslouchati.

Ref.

4. A on vám sliby naplní, drahou milostí obdaří, svědectvím svatým ujistí,
že chce na věky spasiti, hříchů již nevzpomínati, k tomu hojnou radost dáti.

Ref.

5. Tak nuzní, opovržení, zde od světa potlačeni přijmou v nebi oslavení.
Budou radostí plesati, chválu veselou zpívati, s Křitem věčně kralovati.

Ref.

Havel Dřevínek 1561, EZ 1979,
L. Moravetz 2011